

מנסורה

קבוצת הבונים

יולי 1949 מ 2 שנה לחיי שבות

כל סוטה

תג המשק

ה-47

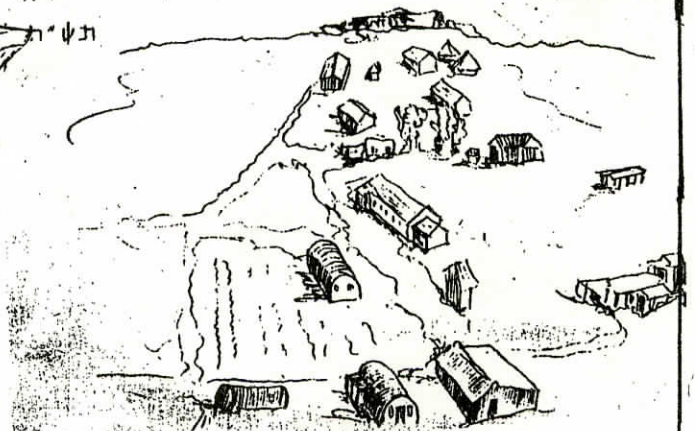
חג השלושים

כפר הנשיא

ההסתדרות הכללית של העובדים העברים בארץ ישראל
איוורר הקבוצות והקבוצות הבונים - התנועה המאוחדת

כפר הנשיא

תג'ה משק

אם לא תהיינה תקלות של הרגע האחרון (חוק מורפי Murphy's Law)

נציין 4 7 שנות קיום כחברה קיבוצית

בסוף שבוע זה.

ל י ל ש ב ת - אחרי ארוחת ערב במתכונת רגילה -

21.00 - ח ג י ג ה באולם 'דדו'

וכיבוד אחרי התכנית

י ו מ ש ב ת - ב ב ר י כ ת ה ש ח י ה

בין השעות 10.00 - 14.00

(פ ע ו ל ו ת מ י מ) בהדרכת צוות מקצועי.

תחרויות נושאות פרסים

הכל מיועד לגילאים 0 - 90

מזל טוב... מזל טוב

י מ י ה ו ל ד ת
* * * * *

30/7 אתי אדלשטיין
עמוס ניצן
אילת פרחי (נכדה ווטרמן)

31/7 אודי וגנר
מרב עמר

1/8 בטי דוארי
נחמן אנגלסברג
אורה קנופס (נמלי)
אורלי ליפשיץ (ויסבורט)
ינאי קולט
אהוד אלמן
סתיו דיבון (נכדה)

2/8 נעמי איתם (נכדה ארנברג)

3/8 דליה וגנר
מיכל דדוש
לוטן מזרחי

4/8 בועז נאי
ליאור בן-זאב
הגר טוביס (נכדה גניסלב)

5/8 ציונה מזרחי
דרור זיו
הופ ינטיס

י מ י נ י ש ו א י ו
* * * * *

30/7 חוה ואמיל פרנק

31/7 חניתה וזהר בן-דוד

1/8 אילה ואילן שור

3/8 שילה והנרי בן-יהודה

5/8 ליאורה ורובי ווינשטיין

נולדה בת לגלית ומיכה
נכדה לשאולה ולדוד
נינה לנפסע
ולרות באיילת השחר

שפע ברכות לכל המשפחה הענפה

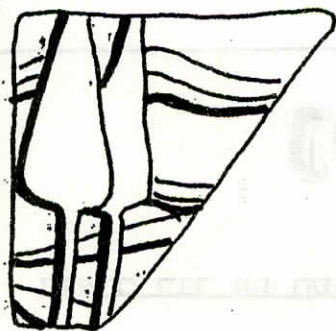

שימו!

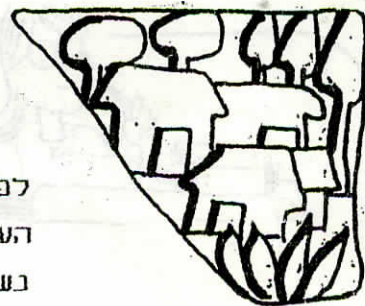
כלל המעוניינות - פרטים לגבי הכנס המיוחד בקוסמטיקה
שהשתתפתי בו בביקורי בקפריסין,
והנושא שלו היה

ביופילינג + ביוליופטינג
יינתנו בקרוב, בשילוב של הסבר והדגמה.

שבת שלום - בלהה

מה נשמע?

לפני מספר שנים הופיעה באחת ממושבי
העימות בגבול הצפון 'מפלצת'. התושבים
נשבעו שראו אותה מתהלכת בלילות ומפ-
חידה כל עובר ושב. אם אינני טועה,
נסעו גם מספר צעירים מכפרנו לדאות
את הפלא.

השבוע יש לי הרגשה שגם אצלנו מסתובב-

בת 'דמות' כלשהי, הגורמת לאירועים

בלתי-מוסכרים בלילות....

* במשך סוף השבוע האחרון ריסיס בן-אנוש כלשהו את דלת הכניסה
הצדדית של האולם וקירות חדרי השרות מתחתיו בצבע אדום.

* לפני (יש לשער) אירוע זה נפרצה האקונומיה, ונעלמה כמות של
בקבוקי משקה חריף.

* התלתופן של מזכירתנו (ראה 'נכון ל-'), שהונח בצדי השביל המוליך
אל פרויקט הרקס, נמחק על ידי 'משהו' או 'מישהו'.

* ושת ישריפות "התרחשו" בשטח המרעה מתחתנו - אף הם בין מוצאי
שבת ויום ראשון. נתגלו עקבות סביב למוקד השריפה, כך שאין כלל
ספק שהצתה לפנינו. גם לגבי כיוון העקבות אין ספק. הכותנה לא
ניזוקה, אבל שטחי מרעה נרחבים הושחתו. המשטרה פקדה את השטח.

* ובכל זאת ואף על פי כן - חג לנו היום. ולקראת חג המשק הזמנתי
מספר חברים משכבות גיל ורקע שונים לענות על השאלה (התמימה לכ-
אורה...) מה טוב לך בכפר הנשיא. מתוך עשרים פניות קיבלתי חמש
תשובות, אחוז מדהים כפי שיודה כל מי שערך שאלונים מהסוג הזה.
מלבד זה פנו אלי שתי חברות בהתנצלות על שלא הספיקו לכתוב!
מסתבר שיש גם חצי הכוס המלאה, ועל כך תקראו בהמשך הגליון.

* על רשמים שונים של חברים שיצאו לחפש 'שורשים' בגרמניה, על פתי-
חת ה'היפרטוי' בקריית שמונה, ועוד אירועים, תקראו כבר בגליון
של השבוע הבא.

שבת שלום וחג-משק שמח ושלום,

אנה

נכון לעכשיו

רואים כבר את הסוף:

היום מלאו שנתיים מאז כניסתי אל התפקיד, איך שהזמן עובר!!!

היו לי מאה (מעט) ימי חסד, היו ימים מעניינים, היו ימים שמחים, היו ימים עצובים, היו שנתיים מרתקות ממש.

הגיעה העת לסיכומים, ואני מניחה שבשבוע הבא או בזה שאחריו אכתוב כמה שורות של סיכום ושל חשבון נפש. וכל היתר יישאר ביני לביני.

חינוך יקר:

בקה אצלי בחורה חמודה, בוגרת אולפן אורן שלנו, שחיה היום בקליפורניה. יש לה חלום: לפתוח גן-ילדים, שיהיה בו מרחב לילדים, שיהיו בו בעלי חיים שהילדים ילמדו לטפל בהם. גן-ילדים שבו לא יהיו הרבה ילדים על כל מבוגר. בקיצור היא רוצה להקים גן-ילדים איכותי.

נשמע לכם מוכר? שאלתי אותה מי יממן גן יקר כזה, והיא ענתה שיש לא מעט הורים שרוצים חינוך איכותי לילדים שלהם, והם גם מוכנים לשלם עבור זה. ומכיוון שהיא בחורה עם עקרונות ועם אידאלים, היא מתכננת גם שחלק משכר הלימוד יממן ילדים שהוריהם אינם מסוגלים לממן.

כנראה שבאולפן אורן אפשר ללמוד לא רק אמנות.

בלי אפניים:

תודה תודה לכל אלה שדאגו מאד כשראו את האפניים הרמוסים שלי, ולא ראו אותי בסביבה. למעשה, אני הייתי כנראה האחרונה שידעה על התאונה (?) הזאת. על כל פנים, הדבר ארע כנראה בין 6.45 לבין 7.00 בבוקר ביום ג' האחרון. מי שיודע פרטים ויספר לי, יבורך.

מסע לפולין:

קבוץ יפתח מארגן מסע חברים לפולין בסביבות פסח 1996. יש מקום לחברים נוספים להצטרף. ניתן להתקשר אלי או אל אריה, וניתן להתקשר ישירות גם אל נאוה פרבר מיפתח.

מרכז התק"ם:

בעת הופעת הגליון הזה, נהיה כבר אחרי מרכז התק"ם, שצריך להכריע בעניין סדר היום של הוועידה. לא נראה היה לי שבכפר-הנשיא הנושא מעורר עניין. על כל פנים לא היו אלי כל פניות לקיים דיון בנושא, והיה רק דיון במזכירות.

ועל מה שהיה במרכז ידווחו הצירים, אריה וטומי, בשבוע הבא.

וכל זה נכון לעכשיו

תאכ

ענייני כיבוי אש

שריפות השבוע היה "עשיר" בתופעות לא נעימות של שריפות שדה. אנו רוצים להודות לאלה שהופיעו כל פעם לעזור בעבודה הקשה של כיבוי בשטח. כל הכבוד לכם, ואלה שיצטרפו אליכם בעתיד, אם יהיה צורך.

מצב הצידוד ירד לאחרונה, כתוצאה מהשימוש המוגבר. סבלו במיוחד ילקוטי-הגב. אנו מבקשים מכולם קצת הבנה וסבלנות, עד שהמצב יוחזר לתקנו. אני פונה לכל מי שיש לו ילקוט-גב במשרדו, או ברכבו, להחזירו למחסן כיבוי-האש עד תום תקופת החירום, ולהודיע לי על כך.

מי שתיה יש סידור חדש. במחסן כיבוי האש נמצאים כשלושים תיקי-כתף עם בקבוקי פלסטיק בתוך כל אחד. נא להצטייד באחד מהם כשאתה יוצא לשטח (ולא לשכוח למלאו חלקית באחד הברזים הנמצאים בפינת הכביש בקרוב ביותר למחסן). נא להחזיר את התיק למחסן לאחר השימוש!

תוספת חברים לצוות הכיבוי אנו זקוקים לתגבורת מסיבית לאלה המוכנים לצאת ככיתת-חוד לשריפות. אם תהיה מוכן ליטול על עצמך תפקיד חשוב זה, נא ליצור קשר עם סוּמִי או איתי. הדרכה מקצועית תינתן, כולל לימוד שטחי המדעה, וכד'.
ושלא נידע עוד צרות כמו אלה של השבוע.

א ל ן - בשם צוות הכיבוי

מצוות-הנוי

האנשים שלוקחים קופסאות קרטון מהמרכולית

והאקונומיה מתבקשים להחזירן למקום שממנו

לקחו אותן. נ א ל א ש י ם

קופסאות קרטון בפחי האשפה או לידם.

צוות הנוי אוסף אך ורק ענפים,

עלים ואביזרי נוי. צוות הנוי

(האיורים הם פרי עטם של צוות הנוי - המערכת)

עד מתי רשעים יעלוזו ?

אני מראש מבקש ממי שרוצה להיפגע ולהיעלב שלא יעשה את זה בכתבה שלי. אפשר לעצור כאן ולעבור לדף הבא!

אם בכל זאת החלטת להמשיך - תעשה זאת על אחריותך, אך אני אשמח לשמוע תגובה.

ומעשה שהיה כך היה - חבר א' הוא חבר שעובד כפי שרוב החברים בקיבוץ עובדים משבע בבוקר עד ארבע אחה"צ, ממלא את חובתו לקיבוץ ולעצמו ולפעמים אפילו קצת יותר כשצריך. חבר ב' הוא חבר שעובד בענף, שלצורך הכתבה - נקרא לו ענף שרותים. מה לעשות שחבר א' זקוק לשירותיו של חבר ב' הרבה יותר מאשר חבר ב' זקוק לשירותיו של חבר א'.

לצורך הבנת הסיפור אקח דוגמה מעולם הדימיון - חבר א' עובד במפעל בחוץ - הוא מנהל מחלקת אחזקה ומרוויח משכורת יפה ומכובדת שאותה הוא מוסר לקיבוץ כמובן. חבר ב' (שוב דימיון בלבד), מנהל את ענף פינוי האשפה בקיבוץ.

קרה המקרה וכלבו של חבר א' נשך ופצע את כלבו של חבר ב'. בערה בו חמתו (של חבר ב' כמובן), עד שהחליט להתנקם בחבר א'. הכיצד? כמובן - לא יפנה את האשפה מדירתו של חבר א'. חבר ב' יראה לו לחבר א' מי כאן החזק. מה יעשה חבר א' ואשפתו נערמת וכל סביבתו מסריחה לבלי הכר. השפיל עצמו חבר א' ושטח תחינתו בפני חבר ב' ולפני מוסדות הקיבוץ בתחינה נועשת לעזרה, אך אין קם ואין מושיע. חבר ב' בשלו והאשפה עולה על גדותיה והסרחון בלתי נסבל. בצר לו - שטח חבר א' את סיפורו בפני חברו הקפיטליסט אשר שח לו - "תזמין קבלן אחר שיפנה את אשפתך". "חה חה חה" ענה לו בצער חבר א'. זה לא כל כך פשוט - אין קבלן אחר בקיבוץ, וממילא אנחנו סוציאליסטים ומאוד מתחשבים בחברינו - לא יעלה על הדעת לכפות על חבר כלשהו לבצע משהו בניגוד לרצונו. יסכים - יעשה. לא יסכים - לא יעשה.

ראו השכנים של חבר א' שאצלו נערמת האשפה - מיהרו לחבר ב' לבקש שגם אצלם לא יפנה. הסרחון הלך וגבר - חבר א' בשלו וחבר ב' שהוא בעצם איש מפתח בקיבוץ - יש לו מפתח לטרקטור, עגלה וקלשון שמפנים את האשפה והוא בשלו. סוף מערכה ראשונה.

מסקנת ביניים - לא חשוב מי אתה ומה אתה וכמה אתה תורם או לא תורם - חשוב איזה תפקיד אתה ממלא וכמה כוח פיזי יש לך. כל עוד החברה בנוייה על מערכת יחסים חד-כיוונית שחבר א' תמיד צריך יותר את חבר ב' מאשר חבר ב' את חבר א', לא יהיה שום שיוויון בין החברים כי מי שיש לו לא יזדקק לשירותיו של חבר ב', ואת חבר ב' ממילא לא רוצים בשום ענף אחר, כך שחבר ב' מסודר לכל חייו. הוא מצרך חיוני!!

זהו - ואם הגעת עד כאן ונהנית - ספר לי. ואם לא נהנית - ספר לחבר ב' ואולי ביחד נביא לסיפור הזה סוף טוב, כי זאת בעצם הכוונה. או לא?

מיכי קורן
~~~~~

הנושא - בחירת מזכיר

אני מציע לדחות את הפעולה על ההצעות השמיות לתפקיד לפי שתי האופציות, כי לפי דעתי צריך להיות מזכיר אחד בעל דעה ברורה בנושא השינויים בכלל, ובשכר הדיפרנציאלי בפרט.

אין אפשרות מעשית לעבודה משותפת אם ייבחרו שני מזכירים אשר דעותיהם מנוגדות בנושא המהותי הזה; מה גם שבפועל, בפעילותם השוטפת, הם ינטרלו אחד את השני, ויווצר מצב בלתי אפשרי במזכירות.

בכוונתי להעלות את הנושא כהצעה לסדר היום באסיפה שתדון בעניין.

סיפורי המקום

~~~~~ ח ג מ י ם ~~~~~

לפני כארבעים שנה החל "מקורות" בסגירת מעין מלאכה (עין - בעברית), לאחר שחצבו מנהרה בצלע הדר והכניסו בו גנרטורים ומשאבות. העבודות בוצעו במסגרת התכנית להספקת מי שתיה ליישובי הדר ודרום אצבע הגליל. עם סגירת המעין והנחת רשת הצינורות בקיץ 1956 הגיעו, לראשונה לאחר שש שנים, מי שתיה למקומנו.

עד אז שאבנו ממי מעין טובה ושל עוד מעין קטן במורדות הירדן מתחת לעמדת התצפית במנסורה. הוספנו להם את המים שהובלנו ממלאכה בטנק על מכונית. טנק גדול יותר עמד על הרכס (במקום שכיום עומד ביתם של ג'ק וריבה ורותי) ושם רוכזו כל המים שעמדו לרשותנו. צינור הוביל לכוון המטבח, המקלחת וענפי החי. כמובן שלא היו מים לגינות נוי. בקושי הספיקו לצרכים חיוניים, במיוחד בימים שהמכונית היתה בתיקון.

בד בבד עם עבודות מקורות להכאת המים, חוברו הבתים בתוך המשק לרשת צינורות ביוב שהוכנסו לאדמה. כי זאת לדעת - למרות שבתי הקיבוץ המאוחד מאז איכלוסם ב-1951 צוידו בכיור, מקלחת ואסלה בכל דור - שרותים, לא זרמו בהם מים! הוקמו גם שני בתי שימוש ציבוריים, לנוחיות אותו קהל שלא זכה עדיין לשרותים משלו.

את הגעת המים חגגו בעצרת-עם ליד בית השימוש הציבורי שעמד לא הרחק מחדר האוכל (הישן). בתום הנאומים המתבקשים, ושתיית לחיים 'נחנך' הבניין רשמית על ידי חבר וחברה, בעת שהקהל מסביב מחה כף בהתלהבות. הדעיון לחגיגה בא לנו מתוך ספר (וגם סרט - המערכת) צרפתי על חיי כפר קטן בשם Clochemerle.

עצוב לציין שהגעת צינור המים לקיבוץ סימן את ראשית דעיכתו וסופו של המקלחת הציבורית. מבתי השימוש הציבוריים נותר היום רק מבנה אחד - והוא הדי "המחסן של ג'ימבו". אתר 'חנוכת הבית' המתוארת לעיל נעלם עם הקמת 'שיכון כוכבה' שבא במקום הצריפים השוודיים.

יצחק עדר

הננו משתתפים בצערה של
בתיא דיינוס
עם מות האח

למה טוב לי בכפר - הנשיא

~~~~~

כשגרתי בברזיל הרגשתי כמו מספר. גרתי ברח' מס' 948 בדירה מס' 7, היתי מס' 46 באוניברסיטה. בקושי הכרתי את השכנים שלי וגם הם היו סתם מספרים בשבילי.

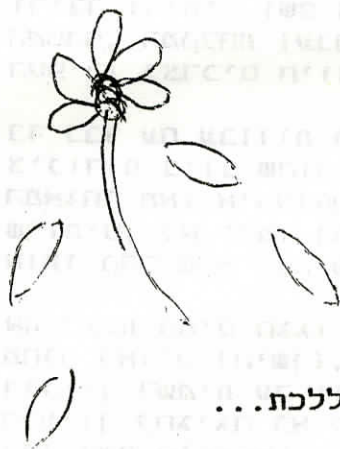
כאן יש לי שם (למרות שקצת מתבלבלים ביני ובין קרן), אומרים לי בוקר-טוב בשבילים, יודעים מי המשפחה שלי ואיפה אני גרה.

החיים כאן בכפר-הנשיא הם איכותיים יותר ואני מרגישה פנויה להקדיש זמן למשפחה שלי ולחנך את ילדי בצורה הכי טובה שאני יכולה לדמיין.

כפר-הנשיא הוא בית חם וזה רק בזכות האנשים שגרים פה. אני מקווה מאוד שכל תהליך השינויים שעומד בפנינו לא יפגע ביחודיות של הכפר שלנו.

קטיה שיונגזיכט

~~~~~

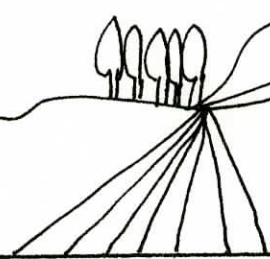
טוב לי בכפר-הנשיא כי כאן אני גדלה ומתבגרת מיום ליום עם ה"כן" ועם ה"לאו" עם אלה שאומרים שלום ואלה שמביטים הצידה. עם אלה הביקורתיים עם אלה שיש להם תמיד מילה טובה באמתחת. עם כאלה שרוצים וכלאה שמקבלים וכל אלה שבאמצע.

כאן פגשתי את בעלי שיחיה וכאן גידלתי את ילדי הנפלאים. כאן יש לי בית. כאן אני קמה כל בוקר מחדש ומחליטה אם להישאר או ללכת... וכאן נמצאות רוב שנות חיי, לא רק היפות ביותר.

אז אני אוהבת? לא אוהבת? אוהבת? לא אוהבת? אוהבת? לא אוהבת?

שושנה שרקי

~~~~~

ביתי אל חול גולן

לפני מספר שבועות נהניתי מיומיים של הרצאות באוניברסיטה בר-אילן, בנושא 'שמות יהודיים'. ההרצאות היו מעניינות והאווירה באוניברסיטה נעימה.

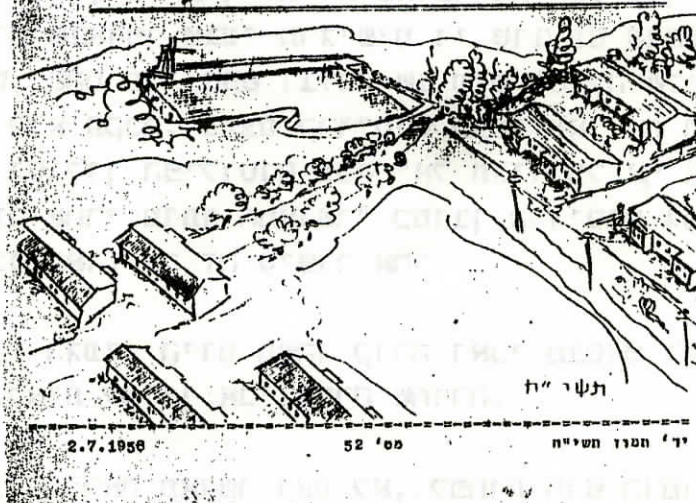
הדרך לאוניברסיטת בר-אילן ארוכה ומפוסלת. גלי פסולת עפים בהדף המכוניות, וריח הבנזין מחניק. ההמתנה בתחנות האוטובוסים מייגעת, והדחק נורא. צריכים לנסוע במספר אוטובוסים ולעבור רחובות וכבישים סואנים, כדי להגיע ממקום למקום.

חזרתי הביתה לאי ירוק, לשבילים שקטים. נשמתי אוויר, וראיתי שמים בלתי מסוננים דרך ענני עשן. נפגשתי בדרך עם אנשים שהכירו אותי והחליפו איתי מילים של עניין ושל אכפתיות.

נשמתי לרווחה, והרהרתי עד כמה תוצאות שינוי כלשהו יכולות להיות גרועות, כדי לגרום לי לארוז את חפצי ולהעתיק מביתי-אל-מול-גולן.

שמחה א.

הנהיג חלקי

מאשר בכפר הנשיא

מיכאל כ.

קיבלתי פתק מעורכת העיתון שלנו שמבקש ממני לכתוב?, להסביר?,
לנמק?, להבהיר?, לתקן?, למה אני מאשר בכפר הנשיא. איזו שאלה
מוזרה. האם הייתי חושב לשאול את החבר שלי שנשאר בגלזגו, "האם
אתה מאשר בגלזגו?" אולי זאת השוואה לא פיירית - לא שואלים
שאלות כאלה בגלזגו! - אז נגיד לונדון, במיוחד אחרי 47 שנה.
בעצם הבורק לקחתי את הנכד לאימון בשחיה, ואחרי האימון אמרתי
לחברה מהמשק שאני לוקח אותו הביתה לנוח לפני הנוחרות. שאלו
אותי בהפתעה "הביתה?". ותשובתי היתה "גם אחרי הפתק של העורכת,
כפר הנשיא עדיין נשאר אצלי "בית". אולי הם בעצם חשבו שרציתי
להסיע אותו לנווה מונסון ובחזרה.

בכלל השאלה מסוכנת. נגיד שאתה סתם שואל מישהו "האם אתה
מאשר?", ונגיד שהוא מתחיל לענות לך ברצינות, באריכות
ובהסברים. היית משתגע. זה כמו לשאול אנשים רציניים "מה
שלומך?" ואז אתה תקוע חצי שנה או יותר והאשה כועסת עליך ששוב
איחרת.

יותר לשאול חתן חדש או כלה חדשה אם הוא/היא מאשר/ת (הנה -
השאלה הפשוטה הזאת כבר מסתבכת בגלל הדקדוק האיום של שפת
אמנו), כי אתה יודע שהוא/היא מפחד/ת לענות בשלילה. אך מי היה
מעז לשאול אותה השאלה אחרי נגיד 10 שנים, או יותר?

דייל קרניגי, מיליונר שכתב ספרים על איך להצליח בחיים, איך
לרכוש ידידים ולהשפיע על אנשים, לא העיז לכתוב ספר, שבטח היה
מרוויח המון, על איך להיות מאשר בחיים. סוף כל סוף יש אנשים
די עניים שבארץ טבעי מרגישים די טוב עם עצמם, ויש עשירים כמו
קרויסוס, שהם מרי נפש ובלתי שב עים (מילה שלי מבוססת על בלתי
סביר), ללא תקנה. בעצם קרויסוס עצמו שאל את השאלה אם יהיה
מאשר, וסולון הפילוסוף ענה "אל תגיד על אף אחד שהוא
מאשר עד אחרי מותו המאשר" כמובן קרויסוס גמר את החיים
שלו מסכן מאד, אך זה סיפור אחר.

אשר דבר רגעי, היום משהו קורה ואני מבסוט לאללה, ומחר לשום
סיבה שנראית לעיין אני במרה שחורה.

הנה! אני כנראה מאשר ואם לא, לפחות חוש הומור כלשהו יש לי גם
אם קצת סקוטי ומעוקט!

מצאתי את עצמי בבעיה, אנגה, כשביקשת ממני לכתוב למה טוב לי בכפר-הנשיא. עובדה היא שטוב לי, אבל אני לא נוהג לחשוב על הנושא באופן כללי, אלא מתמקד בנקודות ספציפיות של הרגע, לאמר "זה טוב" או "לא טוב". והיות וכמו כולם אני לוקח את הדברים הטובים כמובנים מעליהם ברוב המקרים, "זה לא טוב" מקבל משקל יתר בחיי יום-יום. לכן נדירים המקרים שהפעמון מצלצל בבוקר ואני קופץ מהמיטה בצעקת "אך, כמה טוב לי כאן!" בכל אופן, השכנים שלי לא מתלוננים על מטרד מתופעה כזאת. אבל זה לא העניין - להיפך, תודה שגרמת לי להסתכל על חצי הכוס המלאה.

הבעיות הן אחרות. התיישבתי להרהר ולערוך רשימה, ולא עבר זמן רב לפני ששמתי שלרוב הדברים הטובים בעיני אין קשר ישיר עם כפר-הנשיא כקיבוץ - בית, משפחה ועבודה, הנוף והנוי, הירק והעצים, השקט והמרחב.

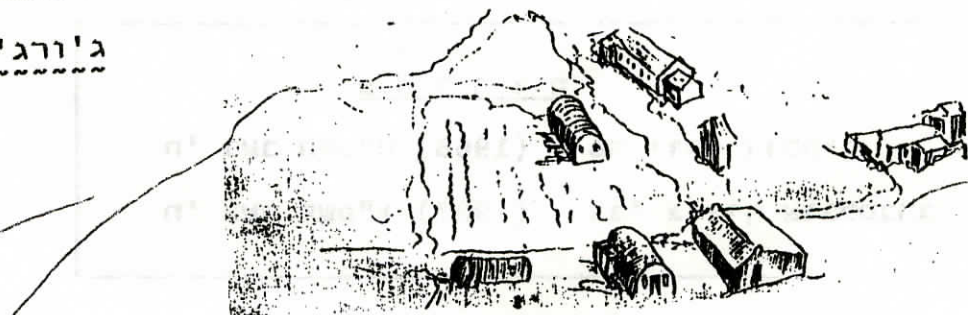
להיפך, אני לא אוהב התקהלויות, פעילות חברתית, רכילות, ולא דיונים ארוכים עם חוסר הגיון, גילוי האינטרסים והדמגוגיה שהם חלק בלתי נמנע מהתהליך הדמוקרטי. אני לא אוהב להתאפק מול חברים שיש לי משהו נגדם אבל אני רוצה לקבל מהם משהו, בו בזמן שבעיר קשרים כאלה הם על בסיס כלכלי פשוט או קשר לא אישי. אני שונא לעמוד בתור בכלל ובתור לאוכל במיוחד. אלה ועוד - בקיצור, הגעתי למסקנה, שאנשים אומרים לי כבר שנים רבות, שאני לא בנוי לחיי קיבוץ.

אז מה נשאר? נשאר הרבה. לאחרונה השגתי רשיון נהיגה וחברים אין ספור לחצו לי את היד. כשאני כותב ב"דברי" באים אלי להסכים עם הדברים (כנראה הביקורת הרבה שמאפיינת חיי קיבוץ שמורה לבעלי תפקיד), כשחליתי שאלו לשלומי. אני מקבל המון מחמאות על בני משפחתי, ובכלל לא חשוב לי שלא מגיע לי כלום בהקשר זה. להגדיר את הדבר במונחים מתאימים למאמר הזה, זאת סביבה אוהדת, תומכת ומפרגנת.

מה שמהם בני שיחה שאינם חברי קיבוץ הוא - החופש שאני חש כאן. הם סבורים שהכל חוקים ומוסכמות ותקנונים. יכול להיות, אבל ההרגשה שלי היא שאני יכול לעשות כל מה שבא לי, בתנאי הבלעדי שאני לא מזיק לזולת - וזה לא תנאי בשבילי אלא אמונה בסיסית של ניהול תקין של החיים. אני רואה את עצמי אינדיבידואליסט (קרי: "משונה") ואין מקום אחר עלי אדמות - חוץ מאי בודד - בו היו מקבלים אותי כמו שאני עד כדי כך.

ויש לי כאן הרגשה חמה שאני תורם לאחרים במידת מה. מבלי שאני פעיל בחברה, לא באירועים ולא בועדות, אני גאה להרוויח יותר ממה שאני עולה, שבאים אלי לעזרה בידע פשוט במחשב. הרי אני באתי לקיבוץ מתוך אמונה שהאדם לא חי בשביל עצמו בלבד והרגשה טובה היא לממש את האמונות. במסגרת הקיבוצית התרומה של החזק יותר לחלש יותר היא במידה גדולה ממוסדת ולא על בסיס וולנטרי. לא רק שהיא בכל זאת תרומה אמיתית, אלא עדיף כך, כפי שיכול להעיד כל מי שאכל לחם צדקה. טוב לי לדעת שכשיגיע תורי ולא אוכל לתרום יותר, אקבל את הפרנסה בזכות ולא בחסד.

ג'ורג' נאי
~~~~~

47 שנים -

מה זה אומר

אשה או גבר בני ארבעים ושבע מסתכלים במראה ושואלים בתמיהה: "זה אני?" הפנים האלו, הקמטים, שערות השיבה, העיניים, שהן, יותר מכל איבר אחד בגוף, משמשות פתחים לנשמה, מביעות ספק, אי-ודאות... "לאן אני הולך? עברו ארבעים ושבע שנות חיי. זה יותר ממחצית הדרך... מה עשיתי? מה השגתי? האם תרמתי? האם הגשמתי כל מה שהיה טמון בי? ומה הלאה? כל מה שעשיתי עד עכשיו אמשיך לעשות בשנים שנותרו לי...?"

כל אחד עם הלבטים שלו. כל אחד והאכזבות וההצלחות שלו. כל אחד עם רגעי האושר ודקות היאוש, ההצלחה והכשלון, ההתרוששות והדכאון. זו החידה האנושית.

וקיבוץ, שהוא תרכובת של כל פרט ופרט שחי בתוכו, שהוא מקום במפה, בית לרבים, פינת חמד לפעוטים, נוף קסום לנעורים ואורח חיים למי שבחר לחיות בו - איך נראות פניו אחרי 47 שנים של קיום? האם גם הוא נידון לחדלון אחרי שבעים שנים ועוד משהו, או שהוא יצור המתחדש בכל דור ודור? ואם הוא מתחדש, האם הוא זורק כל מה שהיה בו בעבר ואומר: ראה וחדש!

בארבעים ושבע שנות קיומו של קיבוץ זה הושג הרבה: יש בתים ומדשאות, עצים ומדרכות, חקלאות ותעשייה. לא משהו מיוחד - יאמר האורח הבא ללון - אלה אפיונים של כל מקום מיושב.

זה נכון. אבל אין הוא יודע שבראשית הדרך כל זה לא היה. כאן שלטו הקוץ והדרדר, העקרב והצרצר. הפנים השתנו וכיום הן יותר יפות, אם כי פה ושם יש קמטים: התיקון שלא נעשה; המדרכה בעלת המהמורות; פנס הרחוב שלא דולק; פחי אשפה שלא רוקנו.

אבל אין דברים אלה מעידים על הנשמה. זאת מתבטאת בסולידריות החברתית - בתמיכה, בהתנדבות, בגאווה, בידיעה שאנחנו שונים מן האחרים. בשר ודם כמו אחינו בעיר, אבל שונים בנכונותנו לוותר, לבנות ביחד, להענות לאתגרים חדשים ולהתגבר על מחדלים.

היחד הזה הוא כוחנו. שלא יאבד לעולם.

אורי ק.א.

פ ס י ר ו ת

ח' באב תשכ"ח (1968) מר יוסף וולפין

ח' באב תשמ"ז (1987) גב' ג'יין אנגלסברג

צבע אדום

חיים אצלנו בכפר הנשיא כמה אנשים מטורפים. בכל מקום אחר היו מכנים אותם פושעים, ומטפלים בהם בהתאם.

אולי כולנו מטורפים, כי בדרך כלל אנו מביטים לצד ומושכים כתפיים נוכח תופעה מצערת. אנחנו גם לא נותנים פרסום לעובדות - לעתים קרובות שומעים על עבירה רק דרך אגב תוך שיחה ליד השולחן.

ביום א' בבוקר, כשפתחתי את דלת המלתחה שנמרתף האולם, שמתי לב שהדלת לא נעולה כפי שהשארתי אותה ביום ה' הקודם. חשבתי - אולי יש חזרה, אולי התאורנים עושים פה במשהו - אבל בכלל לא הייתי מוכנה למה שמצאתי.

חומרי נקיון נזרקו לכל עבר, בקבוק כלור נפתח ונשפח על קרטונים, ואז... ראיתי את הצבע האדום. השתוללות באדום. על כל דבר, מידית חדר העבודה והלאה, ובעוצמה כזאת שהצבע טיפף עד לרצפה. שובל אדום לאורך המחיצות הלבנות, על כמה ציורים של שלופה, עליהם הצבע הוטז בצורה "אמנותית", וכך הלאה, מלמעלה עד למטה; על המאורר הומצה כמות כזאת שהצבע נזל לריצפה.

בהמשך - אל בית השימוש, לאורך הקיר, על ידידות, שוב בריכוז כזה שהצבע טיפף למטה, לתוך האסלה, כמו דם - אדום, אדום.

מטפה רוקן ונזרק לאדמה. מפת שולחן, קומקום ועוד דברים הושלחו לכל עבר. לא יכולתי להאמין, נגעלתי. יצאתי משם.

טוני הגיע למקום, ומצאנו משהו כמו תחילת ציור של צלב קרס על הקיר החיצוני, באדום. שתי קופסאות עם טביעות אצבעות נותרו בשטח. הם בידי המשטרה.

הרושם הוא שזה קרה במוצאי שבת, בשעה מאוחרת. באותו הלילה, מישהו נסע על אפנוע בשבילי הקיבוץ, בין הבתים, סביב-סביב, בשעה אחת לפנות בוקר. זה קרה למחרת פריצה לאקונומיה וגניבת יין ומזון.

אתה, אי-שם, שביצעת את המעשה, אני מקווה שאתה קורא מה שאני כותבת.

ואני מקווה שאנחנו, חברי הקהילה הנאה שבת ה'ל'ק ש'נ'ו,
נתפקח ונבין שהמקם החברתי העדין יתפורר אם נחשיך
להזליק עין מתאבדור מהסוף הכני צד שמאלה מדו.
ש'נ'ו חומרי מלואה בקינור כחמ'ה; לזכר אנחנו צד'ם עכש'ו.

כותב
א.י.
26.7.95.

לחברים שלום,

מצאנו לנכון להביא לפניכם בקיצור, איך אנו רואות את התפקיד המוצע לנו.

המגמות שלנו:

- (1) הגדרת תפקידי המזכיר והמזכירות, במגמה לחיזוק הדמוקרטיה ע"י הפרדה בין הגופים: המחוקק, ה"שופט", והמבצע (בעזרת הצוות הכחול).
- (2) הובלת התהליכים שעליהם הוחלט בקלפי, ע"י בנית צוותים לעיבוד התחומים השונים והבאתם לדיון, החלטות וביצוע.
- (3) בנית כתובת/מוסד לפניות אישיות.
- (4) קידום תפקוד הועדות השונות.
- (5) חיזוק הדימוי העצמי והחברתי של כפר הנשיא.
- (6) עידוד מעורבות ולקיחת אחריות בכל התחומים.

חלוקת התפקידים בינינו:

לאחר שנלמד את תחומי הפעולה, נחליט ונפרסם את חלוקת התפקידים בין שתינו.
בכל מקרה, חברים יוכלו לפנות למי שנוח להם.
נראה לנו שבתקופה זאת של שינויים ובניית מערכות חדשות, עדיף לעבוד בצוות.
הסכמנו לפניית צוות אד-הוק לעמוד לבחירה, לתקופה של שנת נסיון.

מעין ורחל

23 סיוני 1995

66

מס'

הזמנה

ביום ד' 26.7.95 בשעה 20.30 תתקיים במועדון החברים שיחת סכום ופרידה מהעובד הסוציאלי שעבד אתנו בחמש השנים האחרונות, דני שכטר מעמיעד.

מוזמנים לשיחה חברי המזכירות, מרכזי וועדות, וכל מי שמעוניין לשמוע ולהשמיע.

בפגישה תשתתף גם מירה גלאס, רכזת מחלקת הרווחה של המועצה האזורית, אשר תבקש להתאים לנו עובד סוציאלי חדש. לכן חשוב שמירה תשמע גם מה שיש לנו לאמר.

רצוף בזה תמצאו דברי סיכום שלי כמזכירה ושל דני שכטר העובד הסוציאלי.

להתראות

תמר

כ"ה בתמוז התשנ"ה, 23 ביולי 1995

סכום שנתיים של עבודה משותפת (עבודת המזכירה עם העו"ס, דני שכטר)

עיקר עבודתי כמזכירה עם דני שכטר התבטא בנושאים ובמישורים הבאים:

במישור הפרטי:

דני טיפל בכמה משפחות שהיו להן קשיים שונים, מתוך פנייה של גורמים במערכת (בדרך כלל מתוך מערכת החינוך). מדובר על טיפול מתמשך, ובדרך כלל גם די אינטנסיבי, בעיקר בתקופות של משבר. הטיפול קשר את הגורמים השונים במערכת, וגורמים חיצוניים. כמזכירה, פעילותו של דני היתה לי לעזר רב, הן כתמיכה ועצה, הן בקישור עם כל הגורמים הרלוונטיים, אך בעיקר בהיותו כתובת.

טיפול פרטני בחברים נעשה עפ"י על פי בקשת החברים. בדרך כלל "נסגרו" העניינים בין דני ובין הפונים אליו. במקרים שהיה צורך להפנות לגורמים אחרים בקיבוץ זה נעשה ע"י דני, בדרך כלל אף ללא ידיעתי, ישירות לגורם הרלוונטי, ובכך נשמר עקרון הדיסקרטיות.

על-פי יזמתי או יזמת גופים אחרים בקיבוץ, היתה הפנייה אל דני, או התייעצות אתו. חברים אשר הופנו טופלו באופן דומה לאלה שפנו מיזמתם.

במישור החברתי:

דני סייע בכמה תהליכים חשובים:

1. הערכות חדשה של וו. ייעוץ - ח. מיוחד. לצערי, קטע ההערכות שהיה קשור להקמת וועדת שיקום לא יצא אל הפועל עד כה, למרות כמה נסיונות. כתוצאה מכך גם לא קודם נושא הסכם "אהדה" (הסכם מיוחד לגבי בנים של חברים, אשר יש להם צרכים מיוחדים).

2. סמינר פרישה לחברים מבוגרים, וכן סיוע בנושאי פרישת חברים מעבודה. זהו פרק חשוב בהתפתחות הנוכחית של כפר הנשיא, וגרם לפריצת דרך חשובה.

3. טיפול בנושאי סיעוד, בעיקר של הורי חברים. היתה התקדמות רבה בנושא, אם כי ההחלטה להפוך את בית יונתן למרכז יום כמעט ולא מומשה.

4. בתחום החינוך - ליווה דני את וועדות הגילאים השונים והיה משמעותי מאוד בתהליך שנעשה בנעורים לקראת היציאה ללינה המשותפת. חבל שוועדת הנעורים (ובעיקר המרכזת דאז) לא המשיכו את התהליך.

5. בתחום הבריאות - התערבותו של דני בנושאים הקשורים למרפאה ולוועדת הבריאות סייעה להפחית קונפליקטים, אם כי עיקר ההתקדמות בשטח זה נעשתה בעבודה יזומה ומסודרת עם יועץ חיצוני שהוזמן במיוחד.

במישור האישי שלי כמזכירה:

תמיד היה לי נעים לעבוד עם דני. חשתי שיש לי פרטנר שהוא גם איש מקצוע, גם בעל נסיון בתחומי החיים השונים בקיבוץ, ועם זאת מתייחס לכפר-הנשיא במיוחדות שלו מבלי לנסות להלביש עלינו את נסיון הקיבוץ שלו. דני הוא איש שיחה אינטימיגנטי, וההתמקצעות שלו רק העשירה את השיחה.

לא מספיק נעזרתי בו לצורך "אורור" וייעוץ אישי, וההפסד הוא ללא ספק שלי.

המלצות לעתיד:

הפרידה היום מדני היא עובדה, שיש לקבל אותה. עם זאת, יש כמה נושאים שחשוב למצוא דרך שדני ימשיך ללוות אותם, ולהפריד מהם בקצב הנכון לנושאים עצמם.

לגבי כפר-הנשיא, אין לי ספק שאנחנו זקוקים לעובד סוציאלי, בעיקר בתקופת השינויים שאנו עוברים, ועל כן, אני פונה אל מחלקת הרווחה של המועצה האזורית, אשר מלווה אותנו לאורך כל הדרך ליווי מעולה, למצוא לנו עובד סוציאלי חדש בהקדם.

תמר וולפין

סיכום סיום ופרידה

לחברי כפר הנשיא

עבדתי איתכם ואצלכם במשך חמש שנים.

הזמן סך הכל עבר מהר, וכשאני מספר שאני מסיים שנה חמישית של עבודה סוציאלית בכפר-הנשיא, זה נראה לחלק מן האנשים שהיו איתי בקשר כאילו זה היה רק לפני זמן קצר.

היה לי מאוד נעים לעבוד אצלכם. חשתי שיש נכונות להעזר ולפתוח חלק מן הדילמות והנושאים שאיתם אתם מתמודדים. הרבה מהאנשים שאיתם נפגשתי אצלכם היו בעלי פתיחות מחשבתית והתייחסות רצינית.

כאשר היה צורך בהתארגנות והתגייסות קהילתית לעזרה לפרט, תמיד נמצאו האנשים והרצון לעזור.

ההרגשה שנתתם לי היא שאני רצוי, שעבודתי היא בעלת ערך ושלא חסר מה לעשות.

הרגשה זו נתנה לי תחושה של שייכות ואכפתיות ולעיתים נראה לי שאני מצוי במה שקורה בכפר-הנשיא יותר מאשר בביתי, בעמיעד.

התרשמתי ועל כך כבר דיווחתי שכפר-הנשיא היא חברה בעלת כוח ויחודיות. יש לכם הכוח להתמודד עם תקופות קשות בזכות זאת.

בתחום המנהיגות אני רואה קושי בכך שהכוח של כפר הנשיא איננו בצד הפורמלי. אתם בנויים יותר כמשפחה ופחות כארגון היררכי (למרות שגם במשפחה יש היררכיה).

הדברים שבהם יותר הצלחתם היו בתחומים בהם קם "משוגע לדבר", לא ויתר, עבר כמה וכמה ביקורות והצליח בזכות נחישות, עקשנות ומעמד של "משוגע".

לפרוץ מחסומים. מנהיגות בכפר-הנשיא איננה במעמד גבוה, זה מתבטא בביקורות מאוד קשות כלפי ממלאי תפקידים מרכזיים בכפר הנשיא.

נושא זה נהיה אף יותר בעייתי בתקופה של בלבול, היפוך חלק מן היוצרות, שינויים משמעותיים והפיכת כל המובן מאליו לסימן שאלה. קשה להוביל בתקופה שכזו, אך לעיתים דוקא בתקופה כזו מחפשים מנהיג. בתקופה בה אני בקשר אתכם היו נסיונות שינוי שונים אך כוחות שימור בכפר-הנשיא מאד חזקים.

אתם מצטיינים בדיונים ובדיקה מעמיקים, אך כפי שהבחנתי לרוב נשארים באמצע. זה נמשל לכסא שמושכים משני צידיו, כל צד מוציא המון אנרגיה אך הכסא נשאר במקומו. הקושי בכך הוא למי שמעוניין בשינוי, הכוח שבכך הוא ששום סערה לא תזעזע יתר על המידה. זאת אומרת - בסיס של יציבות ושליטה. הבחנתי בכך שחלק מגילאי ה-40 ואף למטה מזה מפתחים תסכולים מסוימים הנובעים מהקושי בשינוי.

הכוחות המשמרים הם יותר בכיוון הותיקים שלהם כוח ורצון לשמור על הקיים.

יחד עם זה יש תומכים בקרב גם הבנים וכאלה שעלו לארץ והצטרפו לכפר הנשיא מאוחר יותר.

עכשיו בכפר-הנשיא יש עזיבות, מצב זה משפיע ומקשה, אך אני לא מתרשם שזה יגרום להתפוררות כלשהי ואינני חושב שע"י שינוי או אי-שינוי ניתן יהיה לשלוט בגל כזה או אחר. לכל דרך שלא תלכו יש רווח ויש מחיר ושיקוליהם של אנשים מושפעים מנתונים רבים, אשר חלקם הגדול הוא ברמה האישית. ידוע גם שיש השפעה סביבתית להחלטות אישיות ולעיתים חלק מן האנשים ילכו בעקבות אחרים, אך יכול וכבר היה בעבר, גל הפוך של חזרה. זאת אומרת - ככל שתהיו יותר שלמים עם דרככם או תגדירו דרך ללכת בה, כך תקרינו גם לעצמכם וגם כלפי חוץ בטחון, יציבות ושליטה בחייכם. כדי לסבך אמירה זו אומר גם שהאפשרות לחיות במצב של עמימות ואי-בהירות אף היא כוח.

יעוץ וחינוך מיוחד

לאחר זמן רב בהם בכפר הנשיא פעלו שתי ועדות בנפרד הוחלט לאחדם לוועדה אחת. הרעיון הוא לראות את המכלול, ולא להתיחס בנפרד לילד ובנפרד להוריו.

סך הכל ישנה התייחסות חיובית לטיפול באנשים הזקוקים לכך אך יחד עם זאת יש גם עייפות מסוימת של הקהילה, חששות מסוימים והרגשה שבמסגרת שינוי כולל יתכן שגם נושא הייעוץ והחינוך המיוחד אינם מובנים מאליהם. יחד עם זאת, לדעתי - חברה בריאה דואגת לנזקים לחלק משמירה על עצמה. בנושא היעוץ והחינוך המיוחד היו חילופי דורות ואנשים שעסקו בכך שנים רבות, ותרמו רבות בעניין - אדם בן-חנור בחינוך מיוחד ואירית בן-חיים בייעוץ, פיננו את מקומם לצעירים יותר.

שיקום - היתה כוונה לבנות ועדת שיקום או באופן עצמאי או כענף של ועדת ייעוץ וחינוך מיוחד, אך בינתיים היזמה לכך נשארה, ובפועל עדיין לא הצליחה להווצר. אין לי ספק שיש צורך באדם שיעסוק בתחום חשוב זה והצרכים לא ייעשו קטנים יותר.

הסכם אהד"ה -

הסכם שאמור לתת תשובה להורים חברי קיבוץ שיש להם בנים עם צרכים מיוחדים - עלה על סדר היום, הגיע אף למזכירות, אך למעשה בשלב זה גווע ולא עוסקים בו. יתכן שבעתיד יעלה באופן פרטני בצורה כזו או אחרת.

זיקנה -

בזמן האחרון נעשתה עבודה רבה ע"י ועדת החבר המבוגר וע"י הל"ן להוביל מהלכים שונים. היו מאבקים בענין המקום לבילוי ולפעילות של חברים מזדקנים. היו גם גישות שונות בענין. נוספו שרותים לטובת החבר המבוגר ואף היו תזכורות צבוריות המאפשרות לחבר שהגיע לגיל פרישה לעבוד פחות שעות או לעסוק בתחומי ענין שונים. לאחרונה סיימנו סמינר הכנה לפרישה שבו היתה השתתפות רבה ועסק באפשרויות של כל אחד באופן אישי לדאות את אפשרויותיו וזכויותיו לעסוק בתחומי ענין שונים.

הדגש אינו בהכרח על הפרנסה, אלא על התעסוקה, התחביב והפנאי. לא סיימנו את הקטע המערכתי של פגישה עם ממלאי תפקידים ומרכזי צוותים, כדי ללמוד ביחד איך מן הצד של המעסיק מכינים בצורה הנכונה יותר לקראת פרישה. אני מקווה שחלק זה יושלם השנה.

בנושא בית יונתן היה רעיון להפכו למרכז יום להורי חברים אך בשלב זה נראה שהרעיון ירד מהפרק, ומכינים לקראת היותו מרכז סיעודי. בנושא זה יש עוד עבודה רבה ללמוד איך לבנות ואיך להפעיל וכבר עכשיו נראה לי שהתכניות קטנות מדי לצרכים בעתיד, אך כמובן - טוב יותר מאשר בכלל לא. מאחל לצוות הצלחה בהמשך.

מרפאה - לאורך השנים שאני כאן, עברה המרפאה שינויים שונים בכוח-אדם. כיום אני מבין, חוזרת המרפאה להיות מאוישת ע"י אחיות מקומיות בלבד. הקשר עם המרפאה היה בעיניים אישיים בהם היה קשר בין נושאים רפואיים לנושאים סוציאליים שונים וכן לעיתים בליווי הצוות בדילמות מערכתיות שונות. סה"כ זהו תחום רחב ורגיש. יש במילוי של תפקיד האחות בקיבוץ לא מעט שחיקה.

גיל דך - לאורך השנים היו התיעצויות שונות ונעשתה עבודה הקשורה למטפלות ע"י נורית גון, עו"ס נוספת ממחלקת הרווחה. לאחרונה כמעין פרויקט סיום, בשיתוף פעולה מאד מרשים של צוות הגיל הדר ושל המרפאה, העברנו בצוות הגיל הדר סדנה שעסקה בנושא האלימות של מבוגרים כלפי ילדים, דרכים לזיהוי ולהתמודדות.

נעורים - לאורך השנים שאני עובד אצלכם עולה נושא זה כל פעם מחדש. לצערי נראה שאין פריצת דרך בטיפול בנעורים וכי קשה לגבש צוות מסודר אשר נרתם למשימה זו כבלת חשיבות עליונה. גם כאשר ישנו רצון טוב, יש קושי לגבש את כל הכוחות, להגדיר דפוסי עבודה וגבולות ברורים ולכן יש עליות וירידות בטיפול בנעורים.

נעשה ניסיון בתחילת שנה זו להגדיר מחדש אורחות חים בנעורים, נעשתה עבודה מאד משמעותית עם הנערים ועם ההורים, אך לצערי, חוץ מתוצאה מסוימת לגבי חוזה כניסה לנעורים כדי לאפשר מעבר נעורים לבתי הנעורים, לא נוצל החומר הרב שנצבר כדי ליצור משהו חדש בנעורים. מקווה שתמצאו את הדרך בעתיד להמשיך ולטפל בנושא.

בתחום הטיפול הפרטני והמשפחתי לא ארחיב את הדיבור, אך היתה עבודה רבה, פניות שהלכו וגברו, והצורך והיכולת של חברים לפנות ולהעזר היתה לדעתי בהחלט מרשימה.

הנושאים שעלו היו רבים ומגוונים: יחסי קיבוץ - פרט, קשרי משפחה, בנים - הורים, צמיחה אישית, תקשורת, הורות, מצבי דכאון ומצבי משבר.

סה"כ אני מסיים את עבודתי בהרגשת סיפוק שהייתי יחד אתכם בקטעים שונים של קושי אך גם בקטעים של שמחה. הרגשתי משמעותי גם בחלקים מסוימים של המערכת וגם כעזרה בתחום הפרט.

אין לי ספק שאתם יודעים להעזר בשרות זה, יחד עם זה מאמין אני גם בכוחות הפנימיים הקיימים אצלכם ושבלעדיהם לא הייתי יכול להיות לעזרה. תוך כדי עבודתי בכפר-הנשיא הצטרפו למחלקת הרווחה 2 עובדות חדשות, חברות כפר-הנשיא: שושי קרופר ושרית קולינס. זהו כוח טיפולי שיחד עם אנשי טיפול וחברה החיים בכפר-הנשיא יכולים לתרום ולהוות חלק חשוב בטיפול שחלקו הוא זיהוי וטיפול בנושא בזמן התפתחותו ולא רק כשהוא מתפוצץ.

אני חייב לציין שיחד עם ההרגשה הטובה, תמיד קיימת תחושת תסכול על דברים שלא צלחו ובכלל על עצם הסיום של תקופה שהיה לי נעים להיות אתכם. בכל אופן, למרות שזה לא מקצועי לכתוב זאת, אני אוהב אתכם ואזכור את כפר-הנשיא בחיוב.

תודה, ולהתראות בדרכים
דני שכטר, עו"ס
מח' הרווחה, גליל עליון

תשלומים דרך ויזה

מכתב זה הינו המלצה בלבד!

כהמלצה - אל תקנו בתשלומים דרך ויזה אלא אם כן סה"כ התשלומים שווה מתמטית לסכום המבוקש במזומן.

לדוגמא: אם המחיר במזומן הוא 1,000 ש"ח ובתשלומים 200 ש"ח X 5 - לכו על זה! אך זה מקרה נדיר מאד.

מקרה יותר מקובל הוא 570 ש"ח במזומן או 10 תשלומים של 62.08 ש"ח שהם $10 \times 62.08 = 620.80$ ש"ח. ההפרש של 50.80 ש"ח - זו הריבית החודשית.

ריבית זו בדרך כלל מחושבת על פי מדד חזוי, נניח כ- 1% בחודש + תוספת.

חישוב הריבית קשה מאד ותאמינו לי אם אומר לכם שהכנסתי את הנתונים

למחשב והריבית התמתקבלת היא 1.583% לחודש או 20.74% ריבית שנתית.

ושימו לב כהשוואה - הריבית השנתית בתקציב האישי היא האינפלציה $\leq 14.25\%$ ב-94 וכו'. מסקנה - לא כדאי.

מדוע כן קיים המושג של תשלומים? אם היינו שכירים המקבלים משכורת כל חודש וקניית מוצר יקר היתה מכניסה אותנו לחריגה בבנק, הבנק היה לקוח מאתנו את ה- 1.583% ריבית ואולי יותר (תלוי בחריגה) אך היות והקיבוץ הוא "בנק נדיב", נצלו זאת ועל תקנו בתשלומים, ואם עלות המוצר היא מעל להקצבה החודשית - תאמו זאת עם הגזבר ותרכשו בתשלום אחד!

ושוב - זאת המלצה בלבד.

אורי א.

סכום ישיבת המזכירות מס' 54

שהתקיימה ביום 19.7.95

השתתפו: שמחה, אריק ל., יונתן, מכאל, אורי א., רפי, דייב, צביה, נעה, תמר.
נעדרו: רחל א., שבי.

אנשי סכום הישיבה הקודמת.

כרטיסי אשראי "ויזה":

הכרטיסים הראשונים הגיעו לקבוצ. המזכירות התייחסה לשאלה אם יש לחלק את הכרטיסים לחברים אשר כבר נמצאים ביתרה שלילית בתקציב הכולל שלהם. סוכם, שצוות מטעם המזכירות יקיים שיחה אישית עם כל אחד מהחברים הנ"ל, על מנת לברר כיצד בדעתם לאזן את התקציב, בטרם תתקבל החלטה לחלק להם את כרטיס האשראי.

ביעור קוצים בחצר הקיבוץ (בהשתתפות מינה ואורי ג.):

מינה הפנתה את תשומת לב המזכירות לריבוי הקוצים במקומות שונים בחצר הקיבוץ, ולסכנת התלקחות השריפות הנובעת מהם. מאחר וענף הנוי סובל ממחסור בכוח אדם, ובעיקר ממחסור במרכז, לא נראה לנוכחים שיש להטיל את הפעולה על הענף. סוכם: לפנות לרכז כח-אדם שיקצה כח אדם מתאים למבצע ביעור הקוצים.

דיווח על מחסור הבגדים (בהשתתפות אורי ג.):

מכיוון שאורי כבר היה בישיבה בקשה המזכירות לשמוע מה נעשה בנושא המיזוג של המחסן, בעקבות המכתב של עובדות המחסן. כרקע נמסרו העובדות הבאות:
א. בבקשות לתקציב השקעות בשנתיים האחרונות לא הכניס המחסן כל בקשה למיזוג נוסף או אלטרנטיבי.
ב. כמו כן לא היתה פניה של מנהלת המחסן אל המזכירה ואל מרכז המשק, כפי שהשתמע מהמכתב שהתפרסם לציבור.
אורי ג. מסר שפתרון רדיקלי למחסן עשוי לעלות בסביבות 50,000 ש"ח. אך עם זאת התברר לו שהמזגנים הקיימים לא טופלו כראוי ע"י החשמליה. לאחר שניתנה ההוראה לבצע את התיקונים הנדרשים הם מבוצעים בימים אלה.
המזכירות קבלה שתיקונים אלה יחזירו את המצב לקדמותו, ויאפשרו למחסן הבגדים לחזור לעבודה תקינה.

עמיד הדנטות מגרמניה:

לאור שאלות שהועלו בעניין הדנטות מגרמניה. התקיים במזכירות דיון בנושא. סוכם שאין שינוי בהחלטות הקודמות לגבי הדנטות.

קריטריונים לעזרת קרובים:

על פי החלטה קודמת של המזכירות, הכין צוות שכלל את שמחה, יונתן ומכאל, הצעה לקריטריונים לעזרת קרובים. המזכירות סמכה את ידיה על הנייר שהכין הצוות, ובקשה מהם להמשיך את העבודה ולהוסיף לנייר כמה סעיפים, כך שהנייר יוכל לשמש כתקנון לנושא.

רשימת לומדים לתשנ"ו (בהשתתפות אריה וו.):

הדיווח ורשימת הלומדים נמסרו במסגרת דף הסבר לקראת האסיפה.

החלפת המזכירה (בהשתתפות אלק ק.):

צוות אד-הוק השקיע הרבה מאד זמן ומאמצים בנסיון למצוא מחליף/ה/ים/ות למזכירה. שתי ישיבות התקיימו בשילוב עם צוות ההיגוי לשינוי, אך רוב העבודה נעשתה במסגרת הצוות עצמו.
הצוות מגיש לאסיפה הצעה שאת תפקיד המזכיר תבצענה שתי חברות ביחד: רחל ג. ומעיין, כאשר כל אחת מהן תקבל לצורך זה כחצי משרה, והן תחלקנה ביניהן את התפקיד. הודגש שאין כאן הצעה לשינוי עקרוני, שלפיו תמיד יהיו אצלנו שני מזכירים, אלא פתרון לבעיה שנוצרה היום.

הצעת הצוות תבוא לאסיפה בנוהל הרגיל (פרסום מוקדם על הלוח, הצעות חברים וכו'), והבחירה תבצע בקלפי.

הוטל על מיכאל מטעם המזכירות לקדם את התכנית להקמת ו. ביקורת במשק. יונתן וויקטור הביעו את ענינם להשתתף בצוות. הצעתם מקובלת על המזכירות. לכן הסבר זה מובא בשם שלושת החברים האלה.

למרות הזמן שעבר מאז החלטת האספה/קלפי להקים ו. ביקורת, ולהפעיל שיטה מאורגנת של ביקורת בקיבוץ, העניין לא נשכח אלא רק נרדם.

המכון ליעוץ ארגוני וחברתי של התק"מ הוציא מדריך שמסביר את המטרות, והצעדים שכדאי לנקוט בהם לקראת התחלת הפעולה, ודרכי הביצוע. אנו מוציאים דף זה כדי שחברים ילמדו יותר על הנושא לפני שנידרש לבחור בו. ביקורת.

התקיימה פגישה עם יאיר שביט מנען, אחד היוזמים של הנושא בתק"מ. הוא הסביר בפרטים את הרעיון, ומה קרה בשטח עד כה. תיעדנו את השיחה אתו בוידאו, וכמובן נשדר אותו אחרי עריכה.

להלן ציטוט מהחוברת שהוצאה ע"י המכון ליעוץ ארגוני:
"הקיבוץ המשתנה דורש גישה חדשה לנושאים רבים, שאחד מהם הביקורת הפנימית. ניתן לסמן מספר מרכיבים מרכזיים שמחייבים קיום ביקורת פנימית בקיבוץ של היום והם:

- חשיפתו של הקיבוץ על מערכותיו הכלכליות לתנאי הסחר והשוק של הסביבה בארץ ובחו"ל.
- מורכבות גדלה והולכת במרכיבים המחייבים ניהול והתמקצעות בכל תחומי החיים.
- החלשות ביכולת השליטה של הגופים המנהלים חברתית והתחזקותם של גופי הניהול העסקיים.
- התרופפות ההסכמים החברתיים הבלתי פורמליים ונטיה הולכת וגדלה לחריגות נורמטיבית חברתית והתנהגותית.
- החלשה משמעותית של המערכת הדמוקרטית והשותפות והבלטת הצורך בהפרדת רשויות - המחוקקת והמבצעת.
- הנמכת הגדרות בין הקיבוץ לסביבתו, אימוץ "כללי משחק" חדשים הדומים יותר לאלה המקובלים בסביבות העסקיות המשפטיות והחברתיות מחוץ לקיבוץ.
- ירידה משמעותית בתחושת הבטחון של החברים לגבי אבטחת המשכיותו של המקום ומימוש זכויותיהם, שנצברו עם השנים.
- ירידה משמעותית בהזדהות החברים עם הקיבוץ, יעודו ושליחותו."

הביקורת הפנימית **אינה** הכתובת לתלונות על עצם החלטות שנתקבלו לפי החלטות והנהל של הקיבוץ. המטרה היא שהביקורת תהיה אמצעי לפעילות תקינה של מנגנוני הניהול והבקרה, כדי שנרגיש בטחון שהדברים הנכונים נעשים, בדרך הנכונה ובארגון מסודר, ואם יש טעויות או סטיות מניהול תקין שיש בדיקה ודיווח שמאפשרים הפקת לקחים לעתיד. בעידן של שינויים, והפרטות למיניהן, הצד הפורמלי של ניהול העניינים הופך להיות יותר חשוב מבעבר.

הנושאים שבתחום הביקורת הפנימית הם: רכוש ונכסים (שמירה עליהם), אמינות רישום ודיווח חשבונאים ואחרים, היעילות התפעולית, ביצוע מתאים של החלטות, מותאמות של הפעילויות לחוקים, לתקנות ולנוהלים.

התחום של ביקורת כולל שני חלקים, וועדת ביקורת, שהיא מורכבת מחברי הקיבוץ, ומבקר, שהוא בעל מקצוע, ז.א. או מישוהו שביקורת פנימית המקצוע שלו, או רואה חשבון שמתמחה בביקורת פנימית.

התפקיד של הוועדה:

- א. לחפש ולהמליץ על מבקר. (אין מניעה מבחירת מבקר מבין החברים אם יש ביניהם בעל מקצוע. יש וויכוח בעניין זה בין אלה שחושבים שאסור לקחת חבר ואלה שדווקא רואים בחבר יתרון).
- ב. ללוות את המבקר ולהמליץ לאספה על המשך עבודתו.
- ג. לקבוע את הנושא או הנושאים שהמבקר יבדוק, לפי תכנית מסודרת.
- ד. לקבל את הדו"ח של המבקר כדי להתייעץ אתו על הצעדים הדרושים כדי שהדו"ח יתפרסם בסופו של הדבר לחברה.
- ה. לעקוב אחרי ביצוע תיקונים במידה שתיקונים אלה הוסכמו ואושרו ע"י הנוגעים בדבר והאספה/קלפי.

כפי שהודגש בתכנית הכללית של ביקורת פנימית, היא לא מיועדת להיות כגובת לתלונות אישיות. אבל כל חבר שחושב שיש צורך לבדוק נושא כללי יכול לפנות לוועדה, עם הדרישה שלו.

כמובן, הקמת שיטת ביקורת תעלה כסף, ויש לקחת בחשבון שיהיה צורך לקבוע תקציב לפעולות שכרוכות בביקורת.

תהליך עצם הביקורת

בכל נושא שייבדק, הטיוטה הראשונה תועבר לחברים שנוגעים בעניין, חברי וועדה מסוימת או בעל תפקיד מסוים, לבדיקה והערות. רק אחרי פעולה זו, הדו"ח יועבר לבדיקה נוספת של הוועדה, שתכין טיוטה סופית לפרסום. כל דו"ח יובא לדיון באספה או גוף אחר, אם תהיה החלטה להקים גוף שיחליף את האספה.

הצלחת הכנסת ביקורת פנימית למשק לא תימדד לפי כמות הדיווחים אלא לפי הצלחתו להכניס ניהול פורמלי, מסודר, ומבוקר, מבוסס על תכנון וביצוע לפי קרטיונים אובייקטיביים.

ויקטור, יונתן, מיכאל.

דו"ח מועדת בנים

ישיבה מיום 17.7.95

1. צוות דירות מתפנות ביקש שנדון בפינוי 3 מבנים בהם גרים בנים בשכונת הקבוץ המאוחד, כשלב ראשון בהרחבת המלונן. מאחר והצוות הציע לנו חלופות שיעלו את רמת הדיור של הבנים (הולנדים + 2 מבנים מצפון למגרש הכדורסל ולבתי הנעורים), 1. בנים מקבלת את ההצעה. הביצוע מותנה בהחלטה עקרונית של האסיפה.
2. ועדת בנים דנה בנושא שכר דירה לבני משק בצבא קבע. הועדה רוצה לעודד את בנינו ובנותינו להתנדב לקבע, לקצונה ולמשימות לאומיות (ש.ש.ש וכו') בידיעה שזה תורם רבות לבן/בת, לקבוץ, לצה"ל ולמדינה. לכן החלטנו להחיל את מסלול הבנים גם על חיילי הקבע. משמעות הדבר היא שכמו שבנינו בסדיר לא משלמים שכר דירה וכלכלה, כך גם חיילי הקבע. מאחר והמשכורת עוברת לידי החייל בקבע (החלטה קודמת), הוא לא יקבל מהקיבוץ תקציב.

מה חדש במפעל דו"ח מס' 14 - יולי 1995

~~~~~

התנצלות

הדו"ח האחרון, למי שזוכר ולמי שאכפת, הופיע בחודש ינואר שנה זו. מאז בוכה מנכ"לנו, התרחשו הרבה דברים: היה חורף גשום, איתמר ובני ג' יצאו לרעות בשדות זרים, הניירת והביורוקרטיה חוגגים בכל מקום ומישהו צריך לדאוג לפרנסה. עובדה - המפעל ממשיך להיות המפרנס מס' 1 של הקיבוץ. שתינו מיץ קר והתחלנו לרשום.

כללית

סיימנו 6 חודשים ואפשר לומר שאם המחצית השניה של השנה לא תהיה יותר גרועה, כולנו נרים כוסית: באגף הברזים התוצאות מצביעות על מכירות מעל התכנית ובאגף החמרון עמדנו במה שתיכננו. כפי שחזינו גדל היצוא ואילו בארץ גידול במכירות כתוצאה מכמה פרויקטים גדולים שאנחנו קשורים איתם והם מיועדים להימשך לתוך שנת 1996. לאור עובדות אלו קובע המנכ"ל בזהירות, יש סיכויים סבירים שנסיים את שנת 1995 מעל התכנית וזה יהווה שיפור ניכר לעומת 1994. קיימת בעיה בשערי מטבע (דולר נמוך), אשר גורמת לשחיקה בהכנסות.

סל הזמנות

- (א) ברזים: קצב ההזמנות ביצוא מתנהל בהתאם לתכנית, אולם בארץ ההזמנות הן מעל המתוכנן.
- (ב) חמרון: כאן התמונה שונה ומאכזבת - ההזמנות הנכנסות הן מתחת למצופה. לאור השחיקה שארעה בתעשיות הבטחון, לקוחותינו הטובים לפני שנים מעטות - אפשר להבין את זה, אך אין זה פותר את הבעיה שהיא למצוא הזמנות ארוכות טווח לאגף זה. בנסיון להתגבר על הבעיה הזו יצרנו קשר עם חב' סימנס (Siemens) במטרה לקבל הזמנות מחברה זו וחברות גרמניות אחרות. בימים אלה נמצא מהנדס אגף החמרון, משה שטרן, בגרמניה ע"מ לקדם נושא זה. בכל זאת זכינו השנה להזמנה יפה מחב' F.M.C. (טורקיה), אם כי בעיות כלכליות מחייבות את החברה לפרוס את ההזמנה (כ-400,000\$) על השנים 96-97, כמו כן היציקות מיועדות לנושאי גייסות (המכונים "זלדה" אצלנו).

במחלקת הברזים יש לנו לקוח חדש בפינלנד שהעתיק את עסקיו מחברה איטלקית אלינו. אנחנו עומדים בקצב הנדרש באספקה לחברה זו. מעניין ומעודד שבפינלנד - ארץ בעלת אוכלוסייה דומה בגודלה לזו של מדינת ישראל יש תעשיית נייר מפותחת ויש לא מעט חברות שמשתמשות בברזים / מפעילים כמו שלנו. מה גם שבימים אלה יוצאת הזמנה ראשונה (בעקיפין) לסין וזכינו בהזמנה לאספקת ברזים ומפעילים לחברה הודית שעוסקת בייצור תרופות, (שלא נזדקק!)

יחצ"נות והדרכה

מחלקת הברזים מקיימת באופן שוטף סמינריונים ללקוחותינו מן התעשייה וגם למפיצים שלנו. לדוגמה: בזמן האחרון קיימנו סמינר לחב' טכנובר שנחשב למוצלח ביותר. הסמינר כלל לינה במלוננו שלנו, ארוחת ערב משותפת ויום לימודים במפעל. אותם חמישה עשר איש שהשתתפו הם בין המפיצים של מוצרי מחלקה זו ובגמר המבצע הם מבינים, מה אנחנו יכולים לספק, זמני אספקה, בעיות טכניות וכו'. לאור הצלחת סמינר זה הוחלט לקיים סמינר דומה לאנשי חב' מנדלסון וחברות נוספות. במתכונת מצומצמת יותר ערכנו יום עיון לצוות מתעשיית הברוס וכמו כן התקיים אצלנו לפני שבועות מספר כנס של האגודה למכשור ובקרה, (ISA). הצגנו בפני באי הכנס את הברז V-PORT החדש שלנו, שמיועד לבקרת תהליכים יחד עם הפוזישונר (הממקם) הממוחשב החדש שנכנס לשוק בימים אלה. ערכנו עבור באי הכנס ביקור בתחנה ההידרו-אלקטרית והתרשמות אנשי הבקרה היתה חיובית מאוד לגבי כל האירוע. (אולי אנחנו צריכים להפוך לחברה ליחסי ציבור!?)

תערוכות

בחודש מאי השתתפנו בתערוכת הטכנולוגיה שנערכה בארץ והצגנו פריטים מאגפי הברזים והחמרון. מבחינתו היתה תערוכה זו בזבוז זמן כיוון שרוב המציגים היו יבואנים ולא יצרנים. זו תמונה שמשקפת את מציאות התעשייה בארץ היום. הלקח: נשקול להבא האם להשתתף בתערוכות מסוג זה. ביוני הצגנו את המוצרים שלנו בתערוכות בפינלנד ובאנגליה. בשתי תערוכות אלו הופיעו נציגינו עם סוכנים מקומיים.

הסקעות

- (א) אנו בעיצומם של הרחבת שטח המחסן ומחלקת ההרכבה. הרחבה זו תאפשר אחסון יעיל, פריקה וטעינת משאיות תחת קורת גג אחת וכמו כן עבודה יעילה בהרכבה.
- (ב) במחלקת העיבוד השבבי נחנכה מחרטה חדשה בעלת ראש מחלק, (אנחנו, אישית לא יודעים מה זה, אבל הבטחנו לעצמנו ללכת למחלקה ולהיוודע במו עינינו שהמכונה עושה את מה שהיא צריכה - פעולת טעינה אחת שתביא ליעילות, מהירות והורדה בהוצאות הייצור). לפי דברי יוסי, שדיבר בשבחי המחרטה הזו הפריט שנכנס למחרטה זו יצא מוכן להרכבה.
- (ג) סככת הגלם אף היא עוברת הרחבה בימים אלה. בקרוב כל הגלם יאוחסן תחת גג אחד. (הגולס מפרג לא יבוא).
- (ד) בבית-היציקה הוכנס מערבבל (Mixer) חדש שצריך להביא להגדלת קצב הכנת תבניות חול. כמו-כן הותקנו מספר מתקני הרמה. הוזמנה עוד מכונה ליציקה למפעילים ותנור נוסף.
- (ה) הושלם שיפוץ משרדי אגף החמרון. יש שילוט בשתי שפות ודפי הסבר גם ברוסית למניעת תאונות עבודה. כעת נוח ונעים לעבוד בכל המשרדים. עדיין חס מאוד במקומות אחרים.
- יצאנו מן התדריך אופטימיים, אם כי ההרגשה שכל זה דומה לסרט המפורסם של צ'ארלי צ'פלין - "זמנים מודרניים" - בו אדם אחד רץ כמשוגע אחוז דיבוק ומשמן פה ושם כדי שהכל ימשיך לנוע.

רשם: אריק א'.

PARENTS - PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * This week-end we celebrate the 47th anniversary of our kibbutz (the actual date was on the 2nd of July), in a modest manner. We have had a lot of 'simches' lately (thank G'd) so we shall (hopefully) leave the grand parties for the 50th which we will celebrate together with the State of Israel. Quite a number of our members have written to our (Hebrew) weekly to tell us what they LIKE about Kfar Hanassi (instead of the usual grouses). Perhaps you would like to let us know what YOU think about Kfar Hanassi (we shall be pleased to translate and publish your thoughts on the subject.)
- * But the week brought its crop of unpleasant incidents too (not to mention the dreadful attack in Ramat Gan). Someone, and we don't know yet who, sprayed the side-entrance to the Hall and the walls of the offices underneath WITH RED PAINT! During the same night the food-store was broken into, and a quantity of strong drink is missing. (Is there a connection?) Also during last week-end two fires were started in our fields, and were fortunately put out before they did serious damage to our crops, although a lot of grazing ground was burnt. The police are investigating.
- * And Tamar Wolffin found her three-wheeler absolutely squashed (!), when she came to get it from the place she had left it. What monster is stalking the place these days?

Lots of people are going abroad - lots of people are returning from abroad. If we hear of any interesting journeys, we shall report. (Or perhaps you have an interesting story yourself?)

In the meantime - A QUIET and pleasant Shabbat,

Our condolences

to Batya Raines
on the death of
her BROTHER

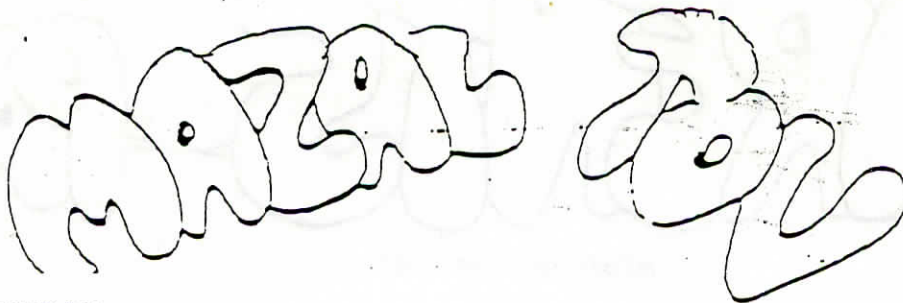
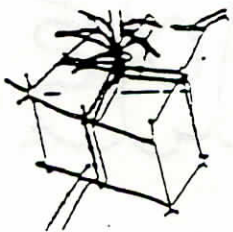
I N G E

JAHREZEIT

8th Av (1968) Mr. Joseph Wolfin
8th Av (1987) Mrs. Jane Englesberg

HAPPY BIRTHDAY

30.7.95. Etty Edelstein
Amos Nitzan
Ayelet Farchi
(Waterman-granddaughter)

31.7. Udi Wagner
Meirav Amar

1.8. Betty Doari
Nachman Englesberg
Orah Knops (Namali)
Orly Lipschitz (Waisbort)
Yanai Collett
Ehud Ellman
S'tav Devon
(granddaughter)

2.8. Naomi Etham
(Erenberg-granddaughter)

3.8. Dalia Wagner
Michal Dadosh
Lotan Mizrachi

4.8. Boaz Ney
Lior Ben-Ze'ev
Hagar Tubis
(Geneslav-granddaughter)

5.8. Tziona Mizrachi
Dror Ziv
Hope Yentis

HAPPY ANNIVERSARY

30.7. Chava & Emil Frank
31.7. Chanita & Zohar Ben-David
1.8. Ayala & Ilan Shor
3.8. Sheila & Henry Ben-Yehuda
5.8. Liora & Ronni Weinstein

#####

M A Z A L T O V

A BABY DAUGHTER WAS BORN
to Galit & Michah

Good wishes to the parents,
to grandma Sha'ula and
grandpa David,
to greatgrandma Netta
and to all the family

#####

The GARDENERS would like to remind us
NOT to leave cartons and such-like
next to the dust-bins. They should
be put into the cages near the
super or behind the kitchen.
Only branches, weeds, etc. will
be collected by them.

47th ANNIVERSARY - Kfar Hanassi

TONIGHT at 21.00 in the Hall - a playlet by our school-leavers
followed by refreshments

TOMORROW (Shabbat) - A HAPPENING in and around the Pool
from 10.00 - 14.00
(Competitions, games, etc. organised by
an outside team)

SUITABLE FOR ALL AGES FROM 0 - 90+ !